

Gange. Men naar vi nu er enige om, at Selskabernes Formue skal beskattes, rejser sig det Spørgsmaal, hvad er da Selskabernes Formue? Der har jeg til min Forundring set, at der er Uenighed mellem den højtærede Finansminister og det høje Folketings Skatteudvalg. Ministeren vil have Aktiekapitalen medregnet til Formuen, medens Folketingsudvalget mener, at Aktiekapitalen maa betragtes som en Gæld, Selskabet har, og ikke skal medregnes. Ministeren har udtalt, at det i sidste Instans maa blive Domstolene, der skal afgøre dette Spørgsmaal. Det Standpunkt kan jeg aldeles ikke billige. Hvis et saadant Spørgsmaal ikke var blevet rejst, fordi den ene havde troet, at den anden var enig med ham og omvendt, maatte Spørgsmaalet eventuelt afgøres af Domstolene, men naar Spørgsmaalet rejses under Behandlingen af Lovforslaget, synes jeg, det er rigtigst, at Lovgivningsmagten siger, hvad der skal være det rette, og ikke overlader til Domstolene, maaske efter aarelange Processer, at afgøre Spørgsmaalet. Det vil jeg derfor meget henstille at man afgør nu. Jeg synes nu, at Aktiekapitalen maa betragtes som Gæld, det er en Gæld til Aktionærerne, og derfor kan jeg ikke se rettere end, at den maa fradrages ved Formuens Opgørelse. Jeg synes ogsaa, at den Betragtning stemmer med § 8 i Lov af 8. Juni 1912 om Formue- og Indkomstskat til Staten. I denne Paragraf bestemmes nemlig, at Selskaber ved Indkomstopgørelsen maa fradrage 4 pCt. af den indbetalte Aktiekapitals Beløb. Dette tyder paa, at det er Lovens Syn paa denne Sag, at Aktiekapitalen er Aktionærernes Penge i en særlig Forstand og ikke Selskabets. Derfor indrømmer den dette en Ret til at fradrage en rimelig Rente af dette Beløb i dets Indtægt, og derfor kan jeg heller ikke finde det rimeligt, at man vil formuebeskatte Selskabet af Aktiekapitalen. Jeg skal ikke sige mere herom nu. Spørgsmaalet vil jo kunne tages op til nærmere Undersøgelse i det kommende Udvalg, og jeg hører, at vi der kan enes om, hvordan Forholdene skal være; dette Spørgsmaal bør i alt Fald ikke overlades til Domstolenes Afgørelse.

Om Ejendomsskylden skal jeg ikke sige ret meget. Vi drøftede jo dette Spørgsmaal udførligt i Fjor, og jeg finder ingen Anledning til at genopfriske denne Debat. Jeg skal kun sige, at jeg tror, det er en noget rundelig Erstatning, den højtærede Minister faar, fordi Omvurderin-

gen udsættes. Jeg billiger denne Udsættelse, og jeg skal heller ikke sige saa forfærdelig meget om den Promille, der er sat af den Grund, og fordi det skattefrie Afdrag er forhøjet. Om dette sidste vil jeg derimod sige, at jeg synes, det er lovlige højt. Jeg tror ikke, det er noget godt Princip at stile efter, at de flest mulige af Landets Borgere skal være helt fri for at svare Skat. Den Smule Skat, der svares af 1 000 eller af 2 000 Kr.s Ejendomsskyld — noget Fradrag er der jo i Forvejen —, bringer ingen til Bettelstaven. Men da man i det andet Ting er blevet enig fra alle Sider om dette Fradrag af 4 500 Kr., skal jeg ogsaa gaa med dertil for Statsskattens Vedkommende. Derimod tror jeg ikke, det gaar an at give saa stort Fradrag ved Kommuneskatten. Det har maaske heller ikke været Meningens i det andet høje Ting, at dette Fradrag ogsaa skulde gælde for Kommuneskatten. I alt Fald har jeg ikke set en eneste Ytring, der tydede paa, at man tænkte sig dette. Jeg har set nogle Opgørelser over, hvorledes det vilde stille sig for Ejendomme af forskellig Størrelse, deres Tab og Gevinst ved det nye Forslag fremfor ved det af Ministeren fremsatte, men der er ikke en, der derved har taget Hensyn til Kommuneskatten. Deraf slutter jeg, at man overhovedet ikke har tænkt paa Kommuneskatten i Folketinget. Og det er maaske slet ikke det høje Tings eller Finansministerens Mening, at dette Fradrag skal lægges til Grund for Kommunebeskatningen, men jeg forstaar dog Lovforslaget saaledes, at hvis der ikke bliver vedtaget en Ændring desangaaende, vil man ogsaa komme til at bruge det samme Fradrag, de 4 500 Kr., ved den kommunale Beskatning. Det finder jeg urigtigt, og jeg forbeholder mig derfor, hvis det er nødvendigt, at stille et Ændringsforslag i saa Henseende.

Om Børsskatten skal jeg kun sige, at jeg kan ogsaa tiltræde den. Men jeg vil gerne tilføje — og jeg skimtede noget lignende mellem Linierne i den højtærede Ministers Udtalelse —, at jeg tror ikke, at Staten vil faa Glæde af denne Forhøjelse. Som Børsudsigterne i Øjeblikket er, tror jeg, at den Skat, vi nu har, allerede er høj nok, og i alt Fald tror jeg snarest, at den vilde have givet mere i Statskassen, end den nu foreslaaede Forhøjelse kan ventes at indbringe. Men Børsskatten er jo en populær Skat, den højtærede Minister har stillet Forslaget, og det andet høje Ting har vedtaget det. Jeg siger ogsaa: Lad os faa de flest mulige Penge ind